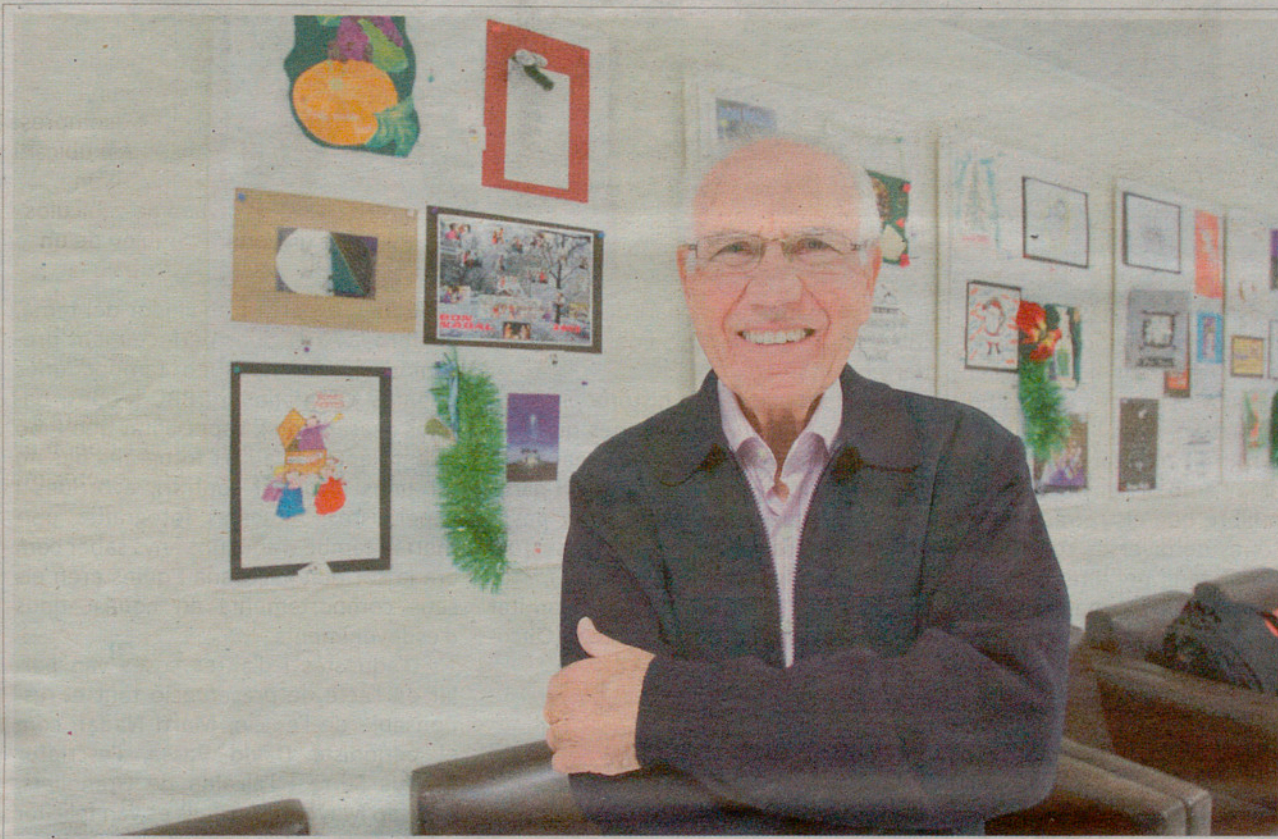

Josep Jerez i Perellon (Cardona, 24-5-1934). Jubilat des de fa temps, va treballar al sector de la banca durant prop de 40 anys i ho va fer en diverses poblacions de Catalunya, entre les quals Granollers, on arribà pels anys 70. Home vitalista i actiu, ha estat sempre lligat a diverses entitats associatives i culturals de la ciutat. Durant deu anys (1989-1999) va presidir l'Agrupació Excursionista de Granollers. Ha format part del Grup de Fotografia i presideix l'Associació Fotogràfica Jaume Oller, entitat que ha celebrat recentment 10 anys d'activitats. Un altre projecte en el qual participa activament és el de Ressò Taller de comunicació de Gent Gran, que ha fet possible fins ara l'edició del número 106. En aquesta iniciativa participen entre d'altres: Esteve Vila, Pere Espauella, Bienve Rodríguez, Antoni Puig,

Bertha Raehel, Lola Gadea, Càrme Nadal, Mercè Gasch, Montserrat Mas, Ramon Miras, Anna M. López... Es tracta d'un projecte participatiu que fan al local de l'antic Club Sant Jordi de Catalunya Caixa que els proporciona, diu, "la gran satisfacció de comprovar que les coses que escrivim agraden a la gent i això ens dona moral per seguir fent més exemplars augmentant els continguts de la revista". Com a fotògraf aficionat, desenvolupa també d'altres propostes amb els membres de grup de fotografia que presideix i en 10 anys han passat de ser una desena de membres a més de 70, tot organitzant al llarg de l'any diversos cursos, sortides artístiques... En Josep, que segueix la realitat social i cultural de Granollers assíduament, està casat amb Paquita Vernat amb qui té tres fills.

| XAVIER SOLANAS

ASSOCIACIÓ FOTOGRÀFICA
JAUME OLLER

Josep Jerez

És vostè president de dues entitats.
Sí, de l'Associació Fotogràfica Jaume Oller, i del Grup Ressò, Taller de Comunicació de Gent Gran, ambdues amb projectes diferents.

Comencem per la primera.
La de fotografia ha celebrat aquest any 10 anys de vida i ho hem commemorat tot celebrant diverses activitats: una exposició a la Biblioteca Can Pedrals, una trobada especial de tots els socis, la realització de diverses activitats...

Com es va aficionar vostè a la fotografia?

Va ser després de jubilar-me que vaig començar a tenir afició per tot allò que estava relacionat amb la fotografia, ja que vaig fer un curset d'aprenentatge i vaig comprovar que m'omplia força, ja que m'oferia l'oportunitat d'aprendre coses noves i em servia també per a conèixer una realitat que desconeixia, la de la creativitat més enllà de fer una foto qualsevol. Vaig aprendre a veure la fotografia d'una manera diferent. Com sigui que el curset el vaig fer amb d'altres persones relacionades amb l'Associació Fotogràfica Jaume Oller, el fet de ser elegit president va venir després...

I què fan especialment?
Bàsicament, aprendre. Tots els integrants que en formem part ens considerem fotògrafs aficionats, gent que estima la fotografia i que vol avançar en els seus coneixements.

El resultat?
La satisfacció de comprovar que passats uns quants anys seguim treballant amb el mateix entusiasme amb el qual vam començar. I hem augmentat considerablement el número de socis, la qual cosa vol dir que la gent si sent a gust. Vam començar essent una dotzena i ara som més de 60.

Com va començar el segon projecte que presideix?
Primerament es volia fer una xarxa de revistes per internet per part de la Diputació a través dels Serveis Socials de l'Ajuntament de Granollers, però el projecte no va cuallar. Després de passar això, vam considerar que podíem iniciar un altre projecte similar, però en paper.

Primeres passes de Ressò
Nosaltres vam començar a un local del carrer Sant Josep de Calassanç. L'impressor Esteve Vila va tenir la idea de fer una revisteta i... ja hem aconseguit arribar als 106 números. Ara treballem a un altre local on hi havia l'antic Club Sant Jordi. Ens reunim tots els dimarts i en la mesura que podem, col·laborem tots amb diversos escrits. Aquest taller, de mica en mica, es va convertir en un projecte de caràcter humà. I fem la revista, concursos de poesia...

Què és això de fer un projecte humà?
El nostre objectiu era intentar que la gent gran que sovint es queda a casa sense fer res, tingués un paper actiu en una

“La gent gran pot aportar molt a la societat”

iniciativa que se la fes seva. I el resultat ha estat extraordinari, perquè hem descobert que hi ha gent gran que té ganes de fer coses i que se sent important perquè veu que allò que fa és valorat molt positivament per d'altres persones. Hi ha gent que s'ha il·lusionat i gent que se n'alegra de veure publicades a la revista les seves reflexions poètiques, narratives... En aquest sentit ha estat una felicitat treballar amb bons amics.

I qui hi participa principalment?
La gent senzilla. Podríem convidar a participar gent important, però nosaltres volem que la revista no perdi la identitat que té. No és cap pretensió, però entenem que les nostres col·laboracions són les més importants. Són gent activa que vol sentir-se útil i seguir aportant coses a la societat.

Vostè va treballar 40 anys en el sector de la banca. Què en pensa de tot això que està passant amb les preferents, el deute subordinat...

No ho puc entendre. Són moltíssimes les persones que es consideren enganyades. I a moltes, les comprenc.

Ressò, Taller de Comunicació de Gent Gran és una prova fefaent que hi ha persones que volen seguir romandre sempre actives